

b) perioada husitismului și a renașterii — prima caracteristică Cehiei, cea de a doua Poloniei — perioadă ce se remarcă printr-un viu interes pentru literatură.

Evident că aceste două perioade și mai ales cea de a doua se pot ramifica. Spre exemplu, literatură gotică, literatură husită, literatură a umanismului ceh etc.

Autorul atrage atenția, că aceste manifestări literare trebuie luate drept tendințe și nu curențe. Curente literare au apărut mult mai târziu, determinate fiind de condițiile politice și social-culturale ale epocii respective.

Lucrarea *Evoluția genului dramatic în vechile literaturi slave* a lui Slawomir Wollman²², pornește de la jocurile populare, dansuri, urări, « igrice » etc., caracteristice perioadei comunității slave și ajunge la analiza pastoraletelor din secolul al XV-lea, frecvente în special în Polonia.

Autorul amintește și de împrumuturile făcute de slavi în domeniul dramaturgiei prin traduceri (în 1670 Fr. Kristo Frankopan traduce în slovenă primul act din « Georges Dandin » de Molière). Din lucrare, aflăm și despre turneele actorilor englezi la Praga, care au prezentat printre altele și « Romeo și Julieta ». Ultima parte a lucrării este consacrată începutului dramaturgiei naționale, apariției primelor piese cu caracter istoric etc.

Așa-zisa idee a reciprocității slave reflectată în literaturile slave pînă în secolul al XVIII-lea constituie preocuparea lui Frank Wollman²³.

Studiul său este binevenit întrucît oglindește tocmai legăturile strinse ce au existat între popoarele slave, legături care reies nu numai din literatura din ultima vreme, dar și din cea premergătoare secolului al XVIII-lea.

Termenii lui Jan Hus: « slovanský jazyk » și « slovanský národ » pătrund și la alte popoare în afară de cele slave.

Despre clasicismul și sentimentalismul literaturilor slave de apus și răsărit scrie Karel Krejčí²⁴.

Credem, însă, că autorul insistă prea mult asupra clasicismului francez pentru a ne prezenta schema teoretică de dezvoltare a clasicismului în literatură. Pentru relevarea caracteristicilor clasicismului și pentru a vedea raportul între clasicism și sentimentalism, pe de o parte, și între sentimentalism și romantism pe de alta, considerăm că ar fi trebuit concretizat acest lucru mult mai mult la literaturile slave. Autorul atrage totuși atenția asupra specificului de dezvoltare al sentimentalismului în literatura rusă, prin faptul că acesta s-a afirmat imediat după răscoala lui Pugaciov.

Analizează și formele de manifestare ale clasicismului și sentimentalismului: comedia și drama (mai ales în timpul lui Petru cel Mare), fabula, cîntecele populare, publicistica etc.

Geneza eroilor romantici în literatura cehă — articol semnat de Felix Vodička²⁵ — analizează eroii poeziei lui K. Hynek Macha. Este remarcabilă discuția autorului în legătură cu cauzele pesimismului și a contradicției dintre idee și ideal în opera lui K. Hynek Macha.

Comunicarea lui Milan Pišút în legătură cu *romantismul în literatura slovacă*²⁶ abordează probleme specifice ale romantismului în anii 30 ai secolului trecut. Specificul său constă tocmai în aceea că se simțea nevoia formării unei limbi literare slovace și

²² *Vývoj dramatického žánru v starých slovanských literaturách*, pp. 241—261.

²³ *Tak zvaná idea slovanské vzájemnosti v slovanských literaturách do XVIII století*, pp. 263—284.

²⁴ *Klasicismus a sentimentalismus v literaturách východních a západních Slovanů*, pp. 285—309.

²⁵ *Genese romantického hrdiny v české literatuře*, pp. 311—331.

²⁶ *Slovenský literárny romantizmus, jeho vznik, vývin a charakter*, pp. 333—343.